

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gold., za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 1 gold. 50 kr. Vredništvo in opravištvo sta na mestnem trgu št. 10.

Nekoliko besedí cerkv. pevcem in njih vodjam.

(Konec.)

Jezus nam daje izgled najčistejšega namena pri petji. *Non nobis Domine!* je pel Izveličar pri zadnji večerji; „ne nam, o Gospod! ampak svojemu imenu daj čast“. Kdor hoče v cerkvi „solo“ peti, da bi se izkazoval, jemlje Bogú čast; taki in enaki so že prejeli svoje plačilo, kakor farizeji. Izključeno bodi grdo tekmovanje in nevošljivost, katera se pri marsikaterem pevcu ali pevkinji nahaja, kar pa ne prihaja od Boga, ampak od hudiča. Izveličar nam daje izgled, kakó naj se poje v duhu in v resnici. V duhu peti se pravi z razumom peti, sè srcem peti, z navdušenostjo peti. Petje sè samimi ustnicami, o kojem srce nič ne vé, je brez vsake cene pred Bogom in tudi ne more srcu poslušalcev prešiniti. Kakor je Gospod, zamaknjen v misel na svojo daritev, pel, takó naj krščanski pevski zbor skuša pogrezniti se v daritev na altariji ter naj poje prešinjen od vere. Kadar pevčeva usta *Kyrie eleison* pojó, naj bode njegovo srce polno kesanja; v „*Gloriji*“ naj se raduje, pri „*Hosanna*“ pa naj koprni po prihodu Izveličarjevem.

Izveličar je pokazal, kakó naj v resnici molimo in pojemo. V resnici poje cerkveni pevec, če mu je popolnem mar, kadar v *Credo* poje: „Verujem v eno sveto, katoliško in apostolsko cerkev“, če je tudi srce njegovo proti nebu obrnjeno, kedar slovesno odgovarja: „Imamo srca pri Gospodu“; v resnici poje krščanski pevec, če življenje njegovo petja na laž ne postavlja. Cerkveno petje so nekđaj smatrali častno službo in kdor je krščansko naravo in ž njo čast vseh pevcev hudo razžalil, izobčen je bil iz pevskega zbora cerkvenih pevcev. Takó naj bi bilo tudi dandanes. Bogu dopada najpriprostejše petje v duhu pokorščine iz neomadežanih ust. „Nečiste ustnice pak so, pravi sv. pismo, Gospodu gnjusoba“; in sv. Krizostom nas opominja: „Prepevajte Gospodu sè svojim življenjem“. Takó je pel Jezus, takó bi morali prepevati tudi cerkveni pevci kot učenci Jezusovi, spominjajoč se, da so leviti izraelski, nasledniki kristijanov v katakombah, da opravljajo imenitno častno službo, katero so nekđaj marljivo opravljali pobožni redovniki. — Da! katoliški cerkv. pevci, Vi niste v svetišči božjem nič manje, ko namestniki svetih angeljskih zborov; torej pojte, po besedah Gospodovih v pokorščini, sè svetim spoštovanjem, s čistim namenom, v duhu in v resnici!

In Gospod daj, da bi vsi duhovski cerkveni predstojniki in cerkveni pevovodje eno teló in ena duša bili v marljivosti za sveto glasbo — da bi pevcí in vodje pri vseh svetih daritvah iskali „božjega kraljestva in njegove pravičnosti“, cerkveni predstojniki pa da naj bi gledali in delali na to, „da bi se vse drugo privrglo“. „Kdor altarju služi, naj tudi živi od altarja“ — toda ne prepíčlo in preskromno! — Cerkveni pevcí naj se ne utrudijo prezgodaj in naj se radi dajo podučevati za visoko častno službo, prepevati Bogu; naj bi stariši svoje otroke radovoljno posvečevali službi svetega petja, se vé da s tem pogojem, da vlada na koru pobožnost in strogo krščansko obnašanje; naj bi se pa tudi srenje ne bale gmotnih darov za cerkveno glasbo; Bog jim jih bode obilno povrnil. „*Cantate Domino canticum novum.*“ „Prepevajte Gospodu novo pesen, ker je čuda storil nad nami.“ Ps. 97., 1.

Spremenljive pevske molitve pri sv. maši

ob nedeljah in zapovedanih praznikih l. 1884. (po direktoriji ljubljanske škofije.)

(Dalje.)

7. decembra. II. Adventna nedelja. (Dom. II. Adventus, 2. cl.)
De ea, sem.

Introitus.

Pópulus Sion; ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes: et auditam fáciét Dóminus glóriam vocis suae in laetitia cordis vestri. Ps. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, vélut ovem, Joseph. V. Gloria Patri. Ton. VII.

Ljudstvo Sionsko; glej Gospod bode prišel, da odreši národe: in dal bode slišati Gospod slavo svojega glasú v veselje vašemu sreću. Ps. Vladar Izraelov, poslušaj! ki vodiš Jožefa ko ovco. V. Část Očetu. Ton VII.

Graduale.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus maniféste véniet. V. Congregáte illi sanctos ejus, qui ordinavérunt testaméntum ejus super sacrificia. Alleluja, alleluja. V. Laetátus sum in his quae dicta sunt mihi: In domum Dómini íbimus. Alleluja.

Iz Siona (sije) svitloba njegove lepote: Bog bode očitno prišel. V. Zberite mu njegove svete, ki z njim narejajo zavezo z daritvami. Alleluja, alleluja. V. Radoval sem se nad tem, kar mi je bilo rečeno: V hišo Gospodovo bodemo šli. Alleluja.

Offertorium.

Deus, tu convértens vivificábis nos, et plebs tua laetábitur in te: osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

O Bog! ako se (k nam) obrneš, nas oživiš, in tvoje ljudstvo se bode veselilo v tebi: pokaži nam Gospod milost svojo, in dodeli nam zveličanje svoje.

Communio.

Jerusalem surge, et sta in excélsó: et víde jucunditátem, quae véniet tibi a Deo tuo.

Vzdigni se Jeruzalem, in stoj na višavi: in glej veselje, ki ti prihaja od tvojega Boga.

8. decembra. Neomadežano spočetje B. D. M. (Immac. Conceptionis B. M. V.) dup. 1. cl. cum Oct.

Introitus.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo: quia induit

Vesilil in veselil se bodem v Gospodu, radovala se bode duša moja v mojem Bogu:

me vestimentis salútis; et indumento justitiae circumdedit me, quasi Sponsam ornátam monilibus suis. Ps. Exaltábo te, Dómine, quoniam suscepisti me: nec delectásti inimicos meos super me. V. Gloria Patri. Ton. I.

ker me je oblekel v oblačilo zveličanja; in me ogrnil z obleko pravičnosti, kakor nevesto ozališano sè svojimi venci. Ps. Poveličeval te bodem, o Gospod, ker si me sprejel: in nisi dal mojim sovražnikom veseliti se nad meno. V. Čast Očetu. Ton I.

Graduale.

Benedicta es tu Virgo Maria a Dómino Deo excélsio prac omnibus muliéribus super terram. V. Tu gloria Jerúsalem, tu laetitia Israel, tu honorificéntia populi nostri. Alleluja, alleluja. V. Tota pulchra es Maria, et mácula originális non est in te. Alleluja.

Blagoslovljena si ti o Devica Marija od visocega Boga nad vsemi ženami na zemlji. V. Ti (si) slava Jeruzalemu, ti veselje Izraelu, ti čast našemu ljudstvu. Alleluja, alleluja. V. Vsa si lepa o Marija, in izvirnega madeža nij na tebi. Alleluja.

Offertorium.

Ave Maria, gratia plena; Dominus tecum: benedicta tu in muliéribus. Alleluja.

Češčena si Marija, milosti polna; Gospod je s taboj: blažena si med ženami. Alleluja.

Communio.

Gloriosa dicta sunt de te, Maria, quia fecit tibi magna, qui potens est.

Slavno se je govorilo o tebi, Marija; zakaj velike reči ti je storil on, ki je mogočen.

14. decembra. III. Adventna nedelja. (Dom. III. Advent. [Gaudete] 2. cl.) De ea, sem.

Introitus.

Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus enim prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione petitiones vestrae innotescant apud Deum. Ps. Benedixisti, Domine, terram tuam: evertisti captivitatem Jacob. V. Gloria Patri. Ton. I.

Veselite se vedno v Gospodu; še rečem, veselite se. Vaša spodobnost bodi znana vsim ljudem: zakaj Gospod je blizo. Nič naj vas ne skrbi: ampak v vsaki molitvi naj bodo znane vaše prošnje pred Bogom. Ps. Blagoslovil si, o Gospod, deželo svojo: odvrnil si Jakobovo sužnost. V. Čast Očetu. Ton I.

Graduale.

Qui sedes, Domine, super Chérubim, excita potentiam tuam et veni. V. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut oem, Joseph. Alleluja, alleluja. V. Excita, Domine, potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. Alleluja.

Gospod, ki sediš nad kerubih, zbudi svojo moč in pridi. V. Vladar Izraelov, poslušaj, ki vodiš Jožefa ko ovco. Alleluja, alleluja. V. Zbudi, o Gospod, svojo moč in pridi nas otet. Alleluja.

Offertorium.

Benedixisti, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob: remisisti iniquitatem plebis tuae.

Blagoslovil si, o Gospod, deželo svojo, odvrnil si sužnost Jakobovo: odpustil si krivico svojemu ljudstvu.

Communio.

Dicite pusillánimis: Confortámini, et nolite timére: ecce Deus noster véniet, et saledíbit nos.

Recite malosrčnim: Utolažite se in nikar se ne bojte: glejte, naš Bog bode prišel in nas rešil.

20. decembra. IV. Adventna nedelja. (Dom. IV. Adventus, 2. cl.) De ea, sem.

Introitus.

Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et germinet Sal-

Rosite ga, nebesa, od zgoraj, in oblaki dežite pravičnega: odpre naj se zemlja, in

vatórem. *Ps. Coeli in enárrant glóriam Dei: et ópera ejus annúntiat firmamentum. V. Gloria Patri. Ton. I.*

naj rodi Izveličarja. *Ps. Nebesa pripovedujejo slavo božjo: in dela njegovih rok oznanje nebes. V. Čast Očetu. Ton I.*

Graduale.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus, qui invocant eum in veritate. V. Laudem Domini loquétur os meum: et benedicat omnis caro nomen sanctum epis. Alleluja, alleluja. V. Veni, Domine et noli tardáre: redáxa facínora plebis tuae Israel. Alleluja.

Blizo je Gospod vsim, ki ga kličejo, vsim, ki ga kličejo v resnici. V. Hvalo Gospodovo bodo moja usta oznanovale: in vse mesó naj hvali njegovo sveto imé. Alleluja, alleluja. V. Pridi o Gospod, in nikar ne odlašaj: razveži pregrehe svojega ljudstva Izrael. Alleluja.

Offertorium.

Ave Maria, gratia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Češčena si Marija, milosti polna: Gospod je s taboj: blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa.

Communio.

Ecce virgo concipiet, et páriet filium: et vocábitur nomen ejus Emmanuel.

Glej devica bode spočela in sinú rodila in imenovalo se bode imé njegovo Emanuel.

25. decembra. Rojstvo Gospodovo. (*Nativitatis Domini*) dup. 1. cl. cum. Oct. privil.

Pri 1. maši, po noči.

Introitus.

Dóminus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hódie genui te. Ps. Quare fremuerunt gentes: et pópuli meditáti sunt inánia? Gloria Patri. Ton. II.

Gospod mi je rekel: Moj sin si ti; danes sem te rodil. *Ps. Zakaj hrumé národi, in si ljudstva vmišljujejo prazne reči? V. Čast Očetu. Ton II.*

Graduale.

Tecum principium in die virtútis tuae in splendóribus sanctórum: ex útero ante lucíferum genui te. V. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabéllum pedum tuórum. Alleluja, alleluja. V. Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Alleluja.

S tabo je gospodstvo ob dnevu tvoje moči v svitlobi svetih: iz sebe sem te rodil pred zgodnjo danico. V. Gospod je rekel mojemu Gospodu: Usedi se na mojo desno, dokler ne denem tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog. Alleluja, alleluja. V. Gospod mi je rekel: Moj sin si ti, danes sem te rodil. Alleluja.

Offertorium.

Lacténtur coeli, et exúltet terra ante faciém Dómini, quoniam venit.

Veselite se nebesa, in raduj se zemlja pred obličjem Gospodovim, kajti prišel je.

Communio.

In splendóribus sanctórum: ex utero ante lucíferum genui te.

V svitlobi svetih: iz sebe sem te rodil pred zgodnjo danico.

Pri 2. maši, ob zori.

Introitus.

Lux fulgēbit hódie super nos: quia natus est nobis Dominus: et vocabitur Admirabilis, Deus, Princeps pacis, Pater futúri saeculi: cujus regni non erit finis. Ps. Dominus regnávít, decórem, indátus est: indátus est Dominus fortitúdinem, et praecinxit se. V. Gloria Patri. Ton. VIII.

Luč se bode svetila danes nad nami, ker rojen je nam Gospod: in imenoval se bode Prečudni, Bog, Poglavar miru, Oče prihodnjih časov: čigar kraljestva ne bode konec. *Ps. Gospod kraljuje, veličastvo je oblekel: Gospod je moč oblekel in se je opasal. V. Čast Očetu. Ton VIII.*

Graduale.

Benedictus qui venit in nómine Dómini: Deus Dominus, et illuxit nobis. V. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris. Alleluja, alleluja. V. Dóminus regnávít, decórem induit: induit Dominus fortitúdinem, et praeincíxit se virtúte. Alleluja.

Češčen hodi, kateri pride v imenu Gospodovem: Bog je Gospod, in je nam zasvetil. V. Gospod je to storil, in je čudovito v naših očeh. Alleluja, alleluja. V. Gospod kraljuje, veličastvo je oblekel: Gospod je moč oblekel in se je opasal s krepostjo. Alleluja.

Offertorium.

Deus firmávit orbem terrae, qui non commovébítur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a saéculo tu es.

Bog je utrdil zemlje krog, ki ne bode omahnil: napravljen je tvoj sedež od tadaj, od vekomaj si ti.

Communio.

Exúlta filia Sion, lauda filia Jerúsalem: ecce Rex tuus venit sanctus, et salvator mundi.

Raduj se, hči sionska, veseli se, hči jeruzalemska: glej tvoj Kralj pride kot sveti in Rešenik svetá.

Pri 3. maši, rojstni dan Gospodov.

Vse, kakor v praznik obrezovanja Gospodovega, glej „C. Gl-a.“ str. 5., izvzemši graduala zadnjo vrstico (V), katera se namesto „Multifarie . . .“ po dvakratnem alleluja tù glasi:

V. Dies sanctificátus, illuxit nobis: veníte gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descéndit lux magna super terram. Alleluja.

Sveti dan je nam zasvetil: pridite národi in molite Gospoda: kajti danes je mogočna luč doli prišla na zemljo. Alleluja.

26. decembra. Sv. Štefan, prvi mučenec in spomin vsih sv. mučencev. (S. *Stephani protomartyris et commem. Oo. Ss. Martyrum.*) Dup. 2. cl. cum.

Oct.

Introitus.

Sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: et iniqui persecúti sunt me: ádjuva me, Dómine Deus meus, quia servus tuus exercebátur in tuis justificatióibus. Ps. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Domini. V. Gloria Patri. Ton VII.

Sedeli so poglavarji ter zoper mene govorili: in hudobneži so me preganjali: pomagaj mi Gospod, moj Bog, kajti služabnik tvoj se je vadal tvojih zapovedi. Ps. Blagor nedolžnim na potu, ki hodijo po postavi Gospodovi. V. Čast Očetu. Ton VII.

Graduale.

Sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: et iniqui persecúti sunt me. V. Adjuva me, Dómine Deus meus: salvum me fac propter misericórdiam tuam. Alleluja, alleluja. V. Video coelos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei. Alleluja.

Poglavarji so sedeli in zoper mene govorili: in hudobneži so me preganjali. V. Pomagaj mi, Gospod moj Bog: reši me zavoljo usmiljenja svojega. Alleluja, alleluja. V. Vidim odprta nebesa, in Jezusa Krista stati na desnici moči božje. Alleluja.

Offertorium.

Elegérunt Apóstoli Stéphanum levitam, plenum fide et Spiritu sancto: quem lapidáverunt Judaei orántem, et dicéntem: Dómine Jesu, accípe spiritum meum. Alleluja.

Izbrali so apostoli Štefana levita, polnega vere in svetega Duha: katerega so Judje kamnali, ko je molil in rekel: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo. Alleluja.

Communio.

Video coelos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei: Dómine Jesu, accípe spiritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

Vidim nebesa odprta in Jezusa stati na desnici moči božje: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo, ter ne štej jim tega v greh.

28. decembra. Sv. Nedolžni otročiči. (*Ss. Innocentium Mm.*) dup. 2. cl. cum. Oct.

Introitus.

Ecce ore infántium, Deus, et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos. Ps. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra. V. Gloria Patri. Ton. II.

Iz ust otrok in dojenčev si si napravil hvalo zavoljo sovražnikov svojih. Ps. Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji. V. Čast Očetu. Ton. II.

Graduale.

Anima nostra, sicut passer, erépta est de laqueo venántium. V. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit coelum et terram. Alleluja, alleluja. V. Laudáte pátri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Naša duša je bila oteta, kakor vrabec iz zadrge lovcév. V. Zadruga je pretrgana in mi smo rešeni: naša pomoč je v imenu Gospoda, ki je stvaril nebo in zemljo. Alleluja, alleluja. V. Hvalite otroci Gospoda, hvalite ime Gospodovo.

Offertorium.

Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Naša duša je bila oteta, kakor vrabec iz zadrge lovcév: zadruga je pretrgana in mi smo rešeni.

Communio.

Vox in Roma audíto est, plorátus et ululátus: Rachel plorans filíos suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Glas se je slišal v Rami, jok in krik: Rahela je jokala po svojih otrocih in se nij dala utolažiti, ker jih nij več.

(Prihodnje leto se bode nadaljevalo.)

Milostljivi knez in škof Ljubljanski dr. Jakob Missia,

ki so bili v Rimu dné 10. novembra potrjeni, bodo v Gradci dné 7. decembra posvečeni ter dné 17. decembra, v nedeljo „Gaudete“, sedež Ljubljanskega škofa zasedli. Cecilijino društvo Ljubljanske škofije stavi na novega svojega pokrovitelja svoje posebne nade, ter prosi: „*Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciet eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus!*“

D o p i s. *)

— **Z Gorenjskega.** — (Poročilo o tretjem občnem zboru cecilijinega društva Kranjske dekanije.) — (Konec.) Ná to poprime besedo č. g. Karlin, ter pravi: „Poročilo g. blagajnika in njegovi nasvėti vzeti so bili meni prav iz srcá. Posebno pa pritrjujem njegovemu predlogu, naj se izdá zapisnik muzikalij, da bo vsakateremu udu lahko pri rokah. A posebno natiskovanje tega zapisnika bi stalo društvu, ki, kakor smo slišali, ni v posebno trdnih finančnih razmerah, kolikor toliko stroškov. Dovoljujem si torej tú predlagati, da, ker imamo ravno v svojej sredi č. g. urednika „Cerkvenega Glasbenika“, njega poprosimo, da blagovoli sprejeti v svoj cenjeni list zapisnik muzikalij našega društva, ker po tem potu bo zapisnik gotovo vsem udom najbolj pristopen.“

Zbor temu predlogu pritrđi.

*) Drugih dopisov zaradi píčlega prostora nij bilo mogoče danes natisniti. Ne zamerite! *Vredništvo lista.*

Na to č. g. župnik J. Aljaž: „Jaz predlagam, da se vsakej kompoziciji pridá še kratek značaj, da boše potem vsakdó užé iz zapisnika vedel poiskati pripravnih muzikalij za svoj kor.“

Zbor tudi ta nasvet enoglasno sprejme.

Na to g. Jan. Gnjezda: „Rad prevzamem zapisnik muzikalij v „Cerkv. Glasb.“, ker bo to tudi nekako poročilo o napredku društva.“ (Zbor: dobro.)

Predsednik g. Lavtizar: „Preden zaključimo današnji zbor, naj mi bo dovoljeno podati gg. organistom praktičen nasvét. Za svoj pevski zbor naj bi si odbrali majhne dečke, ki užé brati znajo. Pri teh naj začnó, ter naj jih podučujejo brati note, in vspeh se bode kmalu pokazal. Stari pevci, posebno, če niso bili učeni po notah, se ne bodo radi poprijeli novih pesni, pri mladih pa bo to šlo hitro in gotovo. Tega prepričal sem se sam v svojej fari. Ni še davno, ko je pisal neki slovenski list, da je radoveden, kako bodo po naših „hribovskih vaséh“ latinsko peli. Če se katera vas sme hribovska imenovati, je gotovo ona, v katerej jaz službujem. A povém Vam, gospóda, da moji dečki pojejo iz not latinsko mašo (sevéda enoglasno) in sicer takó, da je prav prijetno jih poslušati. Slovenskih napevov pa se naučé vsacega, kolikor jih je v „Ceciliji“, o pol ure. In to je že nekaj. Zatorej, gospodje, krepko na delo, pri mladosti začnimo in reč naša je dobljena. Jaz Vam moram povedati odkrito, da se ne bojim sovražnikov našega društva, zelo pa indiferentistov, in ako bi se imelo kedaj razdreti to društvo naše, ga sovražniki gotovo ne bodo zatrli, pač pa bi utegnulo zaspati kedaj vsled indiferentizma, malomarnosti svojih udov.“

Potem si poprosi besedo g. Karlin, ter pravi: „Tisti passus v govoru g. predgovornika o „hribovskih vaséh“ me je spomnil nekega pamfleta (vsaj drugače onih vstíc imenovati ne morem), katerega sem čital jaz in gotovo tudi Vi nedavno v „Ljublj. Zvonu“. Usojam si vprašati Vas, častita gospóda: čemu to v „leposloven in znanstven list“? V kakošni zvezi je „Ljubljanski Zvon“ s cecilijanskim petjem? Kar brez vzroka smešiti ali boljše zabavljati na petje, ki ni niti leposlovju, niti znanstvu nasprotno, to vendar ne gré. Po pravici so torej tiste štiri vrstice mene in več mojih prijateljev globoko v srce zbdóde. Dovolite, da tù očitno izrekam svojo grajo nad takim neprimernim pisarenjem in prosim, da se to vzame tudi v zapisnik današnje seje.“ (Zbor temu pritrdi.)

G. Jan. Gnjezda: „Je pač takó na svétu. Najboljšim podjetjem podtikajo se slabi nameni. Ne čudite se temu. Kakor se godí drugodí, takó tudi našemu cecilijanskemu petju. Nedavno dobil sem pismo, v katerem mi prijatelj postavlja uganjko z vprašanjem: ‚Od kod toliko liberalizma na svetu?‘ Ker je vedel, da tega vprašanja ni mogoče rešiti takó hitro, odgovarja mi sam, ter piše, da je pred nekaterimi dnevi slišal iz ust o draščenega človeka, da vzrok liberalizma je — cecilijanstvo.“ (Občen smeh po sobani.)

Ko veselost pojenja, poprosi besede še g. župnik Aljaž, ki govori blizo tako-le: „V naši dekaniji radovljiški je lepo cerkveno petje užé precej razvito. Lepó pojó v Kropi, Kamnigoricí, v Radovljici, v Gorjah, v Lešah in deloma tudi na Dobrávi. A prave vezí, ki bi vse pevce vezala, nam manjka; dekanijskega cecilijinega društva pogrešamo. Nameraval sem užé letos s pomočjo vrlih prijateljev obuditi v življenje tako društvo, a letos se je zavleklo. Pač pa menim ustanoviti prihodnje leto na spomlad dekanijsko cecilijino društvo v Radovljici in upam, da se mi bo to tudi posrečilo, ker je tudi č. g. dekan za tako društvo vnet. Ako torej Bog dá, se vidimo pri prvem občnem zboru na spomlad v Radovljici in če se mi želja vresniči, vas tje že naprej povabim.“ (Klici: dobro! Pridemo.)

Ker se nihče več za besedo ne oglasi, spregovori k sklepu še predsednik g. Josip Lavtizar tako-le: „Preden zborovanje sklenemo, spolnim prijetno dolžnost, da vsem preč. gospodom zahvalo izrečem za mnogoštevilno udeležbo. Ta zahvala naj veljá pred vsem sedanjemu prečastitemu predstojnístvu tukajšnje fare, ki je blagovoljno poskrbelo za potrebne priprave; ta zahvala naj veljá potem neutrudljivemu tajniku našemu g. Pezdíču; ta zahvala naj veljá slednjič vsem gg. pevcem in gospč. pevkam, ki so pripomogli sè svojimi močmi k povzdigi službe božje! Vsem torej prísrečna zahvala, ki je sklenjena z

željo, da se ob letu pri 4. občnem zboru še v večjem številu vidimo v kaki drugi fari lepe kranjske dekanije.“

S temi besedami je g. predsednik zbor zaključil.

Naj omenim še to. Več soudeležencev zбора se nas je zbralo k obedu v dobro znani gostilni „na Gaštaji“. Bili smo dobre volje in enih misli; tudi nekatere slovenske pesni smo zakročili. Težko le se nam je bilo ločiti od prijaznega Šmartna, kjer smo slišali takó lepo in takó spodbudno cerkveno petje. *)

Razne reči.

— „Musica sacra“, organ glavnega društva sv. Cecilije na Laškem priobčila je v 11. št. t. l.: Pravidnik za cerkveno glasbo, potrjen od sv. očeta Leona XIII. in izdan od kongregacije za svete obrede (S. R. C.) z okrožnico od 24. sept. 1884 do preč. škofov laške dežele. Ta pravilnik obsega v 23 členih 5 oddelkov, in sicer: 1. splošne pravila za pripuščeno ali prepovedano cerkv. glasbo, vokalno in instrumentalno; 2. posamezne prepovedi gledé cerkv. petja; 3. posamezne prepovedi gledé orgel in instrumentov v cerkvi; 4. naredbe, da se zabranijo razvade pri cerkv. glasbi; 5. naredbe, da se zboljša cerkv. glasba in njene šole.

— Pri letošnjem občnem zboru gornje-avstrijskega Cecil. društva v Wels-u govorilo se je v prvi vrsti o združenji vseh avstrijskih družeb. Potem, ko je tudi preč. gosp. prelat dr. God. Marschall iz Dunaja za združenje govoril, izjavili so se navzoči osnovalnim zborom, ki se je razgovarjal o novih pravilih, katere so se tudi enoglasno sprejele. Novo društvo se imenuje: „Avstrijsko Cecilijino društvo“ in obstoji iz onih avstrijskih glasbenih družtev, kojih namen je, gojiti cerkveno glasbo v duhu in po liturgičnih določbah katoliške cerkve. Začasnim centralnem predsednikom je bil *per acclamationem* voljen gosp. prelat dr. Marschall.

*) Nisem bil namenjen s prva pisati takó obširnega poročila o zboru, ki je dekanijisk in torej le lokalnega pomena. Da sem postal takó obširen, je vzrok ta, ker sem menil, da se vsaj nekateri čitatelji „Cerkvenega Glasbenika“ zanimajo tudi za dekanijiske zборе, posebno tisti, ki morda v mislih užé snujejo take zборе po raznih dekanijah. Ako pa sem Vam prevzel v listu s tem poročilom svojim preveč prostora, *excusez-moi* Poročevalec.

(Kaj še? marveč prsrčno hvalo izreka Vam Vredništvo.)

Vabilo na naročbo.

Zahvaljevaje se čč. gospodom naročnikom in dopisnikom za gmotno in duševno podporo, ki so jo doslej dajali našemu listu, naznanjamo, da bode „Cerkveni Glasbenik“ v prihodnjem letu še dalje izhajal pod dosedanjimi pogoji. Cena mu namreč ostane ista: za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gld. Udje Cecilijinega društva in cerkve Ljubljanske škofije ga bodo dobivale za 1 gld. 50 kr. Uljudno prosimo še one gospode naročnike, kateri so zaostali z naročnino, da jo poslati blagovolijo z novo vred vredništvu in opravištvu, na mestni trg šte. 10. v Ljubljani.

Pridana je listu 12. šte. prilog.

Odgovorni vrednik lista Janez Gnjezda. — Odgovorni vrednik glasb. priloge Anton Foerster.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska R. Milic.